

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 10. mája 2004*

Vo veci T-391/02,

Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung e. V., so sídlom
v Bochume (Nemecko),

Josef Kloh, bydliskom v Eichenriede (Nemecko),

v zastúpení: R. Steiling a S. von Zimmermann-Wienhues, advokáti,

žalobcovia,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: H. Duintjer Tebbens a U. Rösslein,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

a

* Jazyk konania: nemčina.

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix a F. Ruggeri Laderchi, splnomocnení zástupcovia,

žalovaným,

ktorých v konaní podporuje

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Braun, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné [hygienické — *neoficiálny preklad*] predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, s. 1),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a N. J. Forwood,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Skutkové okolnosti a právny rámec

- 1 Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung e. V. (ďalej len „BNS“) je združením podľa nemeckého práva, ktorého cieľom je ochrana a podpora spoločných ekonomických a hygienických cieľov podnikov v ňom združených, súvisiacich so spracovaním kuchynského odpadu na krmivá pre zvieratá. Podľa jeho vyjadrenia zoskupuje stovku podnikov, ktoré prevažne zbierajú kuchynský odpad a vyrábajú z neho krmivo pre ošípané. BNS sa považuje za zástupcu záujmov svojich členov voči rozličným vnútroštátnym orgánom a orgánom Spoločenstva, ako aj voči verejnosti.
- 2 Pán Kloh (ďalej len „druhý žalobca“) je farmár, chovateľ ošípaných, ktorý recykluje kuchynské odpady vo svojom podniku. Je členom BNS.
- 3 Dňa 3. októbra 2002 prijali Európsky parlament a Rada nariadenie (ES) č. 1774/2002 ktorým sa stanovujú zdravotné [hygienické — *neoficiálny preklad*] predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, s. 1). Článok 22 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia stanovuje, že je zakázané „kŕmenie chovaných zvierat, okrem kožušinových zvierat, kuchynským odpadom alebo krmivom obsahujúcim alebo pochádzajúcim z kuchynského odpadu“.

4 Článok 32 nariadenia č. 1774/2002 znie:

„1. Po konzultácii s príslušným vedeckým výborom o každej otázke, ktorá by mohla mať dopad na zdravie zvierat alebo zdravie ľudí, prílohy môžu byť zmenené alebo doplnené a všetky potrebné prechodné opatrenia prijaté v súlade s postupom uvedeným v článku 33 (2).

2. Pokiaľ ide o zákaz kŕmenia kuchynským odpadom, uvedeným v článku 22, ak existujú v členských štátoch pred uplatňovaním tohto nariadenia vhodné kontrolné systémy, budú prijaté prechodné opatrenia v súlade s odsekom 1, aby sa zabránilo ďalšiemu používaniu niektorých typov kuchynského odpadu v krmive za prísne kontrolovaných podmienok počas obdobia nepresahujúceho štyri roky od 1. novembra 2002. Tieto opatrenia zabezpečia, aby neexistovalo zbytočné riziko pre zdravie zvierat alebo zdravie ľudí počas prechodného obdobia.“

5 Podľa článku 38 ods. 2 nariadenia č. 1774/2002 sa článok 22 ods. 1 písm. b) a článok 32 tohto nariadenia budú uplatňovať od 1. novembra 2002.

6 Po podaní tejto žaloby Komisia prijala rozhodnutie 2003/328/ES z 12. mája 2003 o prechodných opatreniach podľa nariadenia č. 1774/2002 pre použitie kuchynského odpadu kategórie 3 v krmivách pre ošípané a o zákaze opätovného použitia v rámci toho istého druhu pri kŕmení ošípaných pomyjami [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES

L 117, s. 46). Toto rozhodnutie v podstate povoľuje Nemecku a Rakúsku pokračovať, za určitých podmienok a najneskôr do 31. októbra 2006, v udeľovaní individuálneho povolenia poľnohospodárskym podnikom a zariadeniam na použitie kuchynského odpadu v krmivách pre ošípané.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 7 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 24. decembra 2002 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

- 8 Navrhujú, aby Súd prvého stupňa:
  - zrušil článok 32 ods. 2 nariadenia č. 1774/2002 v rozsahu, v akom povoľuje prechodné opatrenia v zmysle článku 32 ods. 1 predmetného nariadenia počas obdobia nepresahujúceho 4 roky od 1. novembra 2002 (ďalej len „napadnuté ustanovenie“),

  - zaviazal Parlament a Radu na náhradu trov konania.

- 9 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. marca 2003 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Parlamentu a Rady. Uznesením z 9. júla 2003 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu. Vedľajší účastník konania predložil v stanovenej lehote svoje vyjadrenie obmedzené len na otázku prípustnosti.

10 Samostatnými podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. a 24. marca 2003 Parlament a Rada vzniesli námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

11 Parlament vo svojej námietke navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— rozhodol o trovách konania v zmysle platných predpisov.

12 Rada vo svojej námietke navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako zjavne neprípustnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

13 Žalobcovia podali pripomienky k obom námietkam neprípustnosti 19. mája 2003.

- 14 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. a 24. apríla 2003 J. Taferner na jednej strane a Landwirtschaftskammer Vorarlberg (Poľnohospodárska komora spolkovej krajiny Vorarlberg) a M. Wohlgenannt na druhej strane podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobcov.

O prípustnosti

- 15 Žalovaní podporovaní Komisiou uvádzajú tri dôvody neprípustnosti. Prvý sa zakladá na tom, že predmet žaloby prekračuje právomoc sudcu Spoločenstva v rámci žaloby o neplatnosť. Druhý dôvod je uplatňovaný iba v rozsahu, v akom žaloba smeruje k zrušeniu bezpodmienečného zákazu kŕmenia niektorých hospodárskych zvierat kuchynským odpadom po uplynutí prechodného obdobia. Opiera sa o to, že tento zákaz má výlučne potvrdzujúci charakter. Tretí dôvod neprípustnosti sa zakladá na absencii aktívnej legitímácie žalobcov, z dôvodu, že sa ich napadnuté ustanovenie netýka ani priamo, ani osobne.
- 16 Za týchto okolností je potrebné v prvom rade skúmať dôvod neprípustnosti týkajúci sa absencie aktívnej legitímácie žalobcov, pretože napadnutým ustanovením nie sú osobne dotknutí.

Tvrdenia účastníkov konania

- 17 Žalovaní podporovaní Komisiou hneď na úvod tvrdia, že nariadenie č. 1774/2002, ktoré stanovuje právne predpisy všeobecným a abstraktným spôsobom, má svojou podstatou a pôsobnosťou normatívnu povahu, a teda nepredstavuje rozhodnutie v zmysle článku 249 ES. Pripúšťajú však, že takýto akt môže byť predmetom žaloby

o neplatnosť podanej fyzickou alebo právnickou osobou, pokiaľ táto osoba preukáže, že tento akt má pre ňu účinky z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ňu charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ju individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudok Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36).

18 Ďalej zdôrazňujú, že ani BNS, ani druhý žalobca nie sú individualizovaní v zmysle judikatúry spomenutej v predchádzajúcom bode.

19 Čo sa týka BNS, Rada uvádza, že žaloba o neplatnosť podaná združením môže byť podľa judikatúry prípustná iba v troch prípadoch, a to: ak ustanovenie právneho predpisu združeniu výslovne priznáva viaceré oprávnenia procesnej povahy, ak združenie reprezentuje záujmy členov, ktorí sami majú aktívnu legitímáciu, alebo ak je združenie individualizované z dôvodu zásahu do jeho vlastných záujmov ako združenia, najmä ak jeho postavenie vyjednávača bolo ovplyvnené napadnutým právnym aktom (uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. septembra 1997, Federolio/Komisia, T-122/96, Zb. s. II-1559). Podľa Rady tu nejde ani o jeden z týchto troch prípadov.

20 Predovšetkým, ani článok 152 ES, ktorý podľa Rady predstavuje právny základ nariadenia č. 1774/2002, ani článok 251 ES, ktorý zakotvuje postup spoločného rozhodovania, v zmysle ktorého bolo prijaté nariadenie č. 1774/2002, nepriznáva združeniam, akým je BNS, žiadne práva procesnej povahy.

21 Ďalej samotná skutočnosť vyjadrenia svojho názoru voči určitým členom Parlamentu, určitým úradníkom Komisie a vlády členského štátu nepriznáva BNS postavenie vyjednávača. V tomto smere Rada tvrdí, že pozícia BNS sa neodlišuje od

pozície združení, ktoré podali žalobu vo veciach, ktoré viedli na jednej strane k tomu, že bolo prijaté uznesenie Súdu prvého stupňa z 23. novembra 1999, Unión de Pequeños Agricultores/Rada (T-173/98, Zb. s. II-3357) a rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný, a na druhej strane uznesenie Súdu prvého stupňa z 20. októbra 1994, Asocarne/Rada (T-99/94, Zb. s. II-871), a uznesenie Súdneho dvora z 23. novembra 1995, Asocarne/Rada (C-10/95 P, Zb. s. I-4149), v ktorých súdy Spoločenstva potvrdili, že predmetné združenia nespĺňajú žiadne z kritérií uvádzaných judikatúrou v otázke prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej predmetnými združeniami.

22 Nakoniec, podľa Rady sa BNS nemôže odvolávať na aktívnu legitimáciu podnikov, ktorých záujmy ochraňuje, vrátane druhého žalobcu, keďže tieto takúto legitimáciu nemajú.

23 V tomto smere žalovaní v podstate tvrdia, že členovia BNS, vrátane druhého žalobcu, nie sú osobne dotknutí napadnutým ustanovením, pretože sa ich toto ustanovenie týka iba v ich postavení výrobcov krmív pre zvieratá z kuchynského odpadu, a teda sú v objektívne určenej situácii porovnateľnej so situáciou každého iného subjektu, ktorý v súčasnosti alebo v budúcnosti môže pôsobiť na tomto trhu. Členovia BNS tak neboli vo vzťahu k napadnutému ustanoveniu individualizovaní.

24 Parlament podporovaný Komisiou dodáva, že hoci členovia BNS špecializujúci sa na spracovanie kuchynských odpadov majú významné postavenie na trhu, a preto sú napadnutým ustanovením osobitne zasiahnutí, nie sú len z tohto dôvodu individualizovaní vo vzťahu ku všetkým ostatným subjektom (uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1999, Van Parys a i./Komisia, T-11/99, Zb. s. II-2653, bod 50). Toto osobitné hospodárske zasiahnutie nemôže byť porovnateľné so

situáciou žalobcu vo veci, ktorá viedla k rozsudku Súdneho dvora z 18. mája 1994, Codorniu/Rada, (C-309/89, Zb. s. I-1853), keď sa žalobca skutočne nachádzal v situácii, ktorá ho vzhľadom na napadnuté nariadenie odlišovala od všetkých ostatných hospodárskych subjektov.

25 Parlament ešte uvádza, že aj keby situácia členov BNS bola Parlamentu, Rade a Komisii známa, ako to tvrdia žalobcovia, táto skutočnosť nie je spôsobilá individualizovať členov BNS (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1980, Calpak a Società emiliana lavorazione frutta/Komisia, 789/79 a 790/79, Zb. s. 1949, bod 9).

26 Žalobcovia tvrdia, že tak BNS, ako aj druhý žalobca sú osobne dotknutí napadnutým ustanovením.

27 Najprv uvádzajú, že v podstate, napriek normatívnej povahe nariadenia č. 1774/2002, ktoré obsahuje napadnuté ustanovenie, sa nedá vylúčiť, že predmetné ustanovenie sa ich osobne týka (rozsudok Codorniu/Rada, už citovaný, bod 19).

28 Čo sa týka BNS, žalobcovia v prvom rade tvrdia, že BNS je osobne dotknutý vzhľadom na úlohu vyjednávača, ktorú mal v legislatívnom procese vedúcemu k prijatiu nariadenia č. 1774/2002.

29 Úloha vyjednávača vyplývala zo skutočnosti, že BNS viedol mnohé informatívne rozhovory so zástupcami Parlamentu a predložil im viacero písomných stanovísk k hygienickým predpisom týkajúcim sa živočíšnych produktov neurčených na ľudskú spotrebu. Viedol tiež rozhovory so zástupcami Komisie, v priebehu ktorých

podrobne vysvetľoval situáciu v oblasti recyklácie kuchynského odpadu v Nemecku a poskytol informácie o najnovšom stave vedeckých poznatkov, ako aj o následkoch úplného zákazu použitia kuchynského odpadu na kŕmenie zvierat na životné prostredie a na ekonomiku. Niektoré aspekty tvoriace predmet týchto rozhovorov boli tiež písomne zaslané Komisii.

- 30 Postavenie BNS ako vyjednávača vyplýva aj zo skutočnosti, že sa zúčastňoval na početných diskusiách s nemeckým spolkovým ministerstvom pre ochranu spotrebiteľov, výživu a poľnohospodárstvo. Predložil mu viacero písomných vyjadrení k otázkam spojeným so zákazmi vyhlásenými v oblasti kŕmenia zvierat. Toto ministerstvom ho tiež vyzvalo, aby podal svoje stanovisko k ustanoveniam o výnimkách a k prechodným ustanoveniam, ktoré mali byť upravené v rámci nariadenia č. 1774/2002. Na túto žiadosť odovzdal tomuto ministerstvu 1. júla 2002 písomné stanovisko. Okrem toho bol uprednostňovaným partnerom nemeckých orgánov pri zavedení prechodných opatrení tvoriacich predmet rozhodnutia 2003/328.
- 31 Po druhé, žalobcovia tvrdia, že BNS môže podať žalobu proti napadnutému ustanoveniu z dôvodu, že reprezentuje záujmy podnikov, kam patrí druhý žalobca, ktoré samotné majú aktívnu legitimáciu podať žalobu proti predmetnému ustanoveniu (pozri v tomto smere rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. júla 1995, AITEC a i./Komisia, T-447/93 a T-449/93, Zb. s. II-1971, body 60 až 62 a z 5. decembra 2002, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Komisnia, T-114/00, Zb. s. II-5121, body 63 a nasl.).
- 32 Aktívna legitimácia druhého žalobcu, rovnako ako ostatných členov BNS, vyplýva zo skutočnosti, že sú osobne a priamo dotknutí nariadením č. 1774/2002 obsahujúcim napadnuté ustanovenie.

- 33 Členovia BNS vrátane druhého žalobcu boli napadnutým ustanovením dotknutí z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia EHS, 25/62, Zb. s. 197, 223).
- 34 Podľa žalobcov táto individualizácia vyplýva z toho, že nariadenie č. 1774/2002 bolo prijaté po tom, ako Komisia vykonala kontroly u členov BNS 3. až 7. septembra 2001. Žalobcovia tvrdia, že z judikatúry vyplýva, že individualizácia môže vyplývať zo skutočnosti, že predmetný hospodársky subjekt bol dotknutý vyšetrovaniami, o ktoré sa napadnutý akt opiera (rozsudky Súdneho dvora z 21. februára 1984, Allied Corporation a i./Komisia, 239/82 a 275/82, Zb. s. 1005, bod 12 a zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing/Rada, 240/84, Zb. s. 1809, bod 5).
- 35 Okrem toho sa členov BNS nariadenie č. 1774/2002 osobne týka preto, že sú obzvlášť závažným spôsobom dotknutí účinkami tohto nariadenia. V tomto smere žalobcovia tvrdia, že podľa judikatúry je hospodársky subjekt individualizovaný spôsobom obdobným adresátovi aktu, keď sa ho napadnuté opatrenie týka obzvlášť závažným spôsobom z dôvodu jeho osobitného postavenia na trhu a účinku tohto opatrenia na jeho podnik (rozsudok Súdneho dvora zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, Zb. s. I-2501, body 16 a nasl.; návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Lenz k rozsudku Codorniu/Rada, už citovaný, Zb. s. I-1856, bod 52). Z judikatúry tiež vyplýva, že osobná dotknutosť vyplýva z toho, že napadnuté opatrenie poškodzuje alebo môže poškodiť podstatným spôsobom záujmy žalobcu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. mája 2002, Jégo-Quéré/Komisia, T-177/01, Zb. s. II-2365, bod 51 a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs k rozsudku Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný, Zb. s. I-6681, bod 102).

- 36 V danom prípade sú členovia BNS nariadením dotknutí obzvlášť závažným spôsobom tým, že sú povinní úplne zastaviť svoju činnosť, na ktorú mali osobitné povolenie podľa vnútroštátnych predpisov.
- 37 Členovia BNS sú týmto zákazom dotknutí výnimočným spôsobom aj preto, že na rozdiel od spracovania kuchynského odpadu vykonávaného v iných členských štátoch, nariadením zakázaná metóda spracovania predstavuje v Nemecku samostatnú hospodársku činnosť, v ktorej sa členovia BNS špecializujú a pre ktorú vykonali nevyhnutné investície na účely zabezpečenia spracovania a úpravy kuchynských odpadov spôsobom bezpečným pre zdravie zvierat a ľudí.
- 38 Žalobcovia dodávajú, že z dôvodu rozličných aktivít BNS bola osobitná povaha situácie, v ktorej sa nachádzajú jeho členovia, známa aj autorom nariadenia č. 1774/2002, čo individualizuje členov BNS.
- 39 Členovia BNS majú zvláštne postavenie aj z toho dôvodu, že prechodné ustanovenia uvádzané napadnutým ustanovením sa týkajú špeciálne ich. V tomto smere žalobcovia na úvod uvádzajú, že práve členovia BNS sú tými podnikmi, pre ktoré musia a môžu byť stanovené prechodné ustanovenia, pretože sú podriadení striktným opatreniam povoľovania a dohľadu zo strany nemeckých orgánov. Následne tvrdia, že tieto prechodné ustanovenia sa ich špecificky týkajú z dôvodu skutočnosti, že pracovníci generálneho riaditeľstva Komisie pre zdravie a ochranu spotrebiteľa vykonali 28. až 31. októbra 2002 informačnú návštevu týkajúcu sa využitia kuchynského odpadu pri krmení zvierat u niektorých členov BNS. Dodávajú ešte, že ich osobitná situácia je potvrdená prijatím rozhodnutia 2003/328. Podľa nich toto rozhodnutie potvrdzuje, že zákonodarca Spoločenstva a kompetentné vedecké kruhy boli toho názoru, že výnimky stanovené rozhodnutím sú odôvodnené osobitnými právnymi a skutkovými okolnosťami použitia kuchynského odpadu v Nemecku, a teda zvláštnou situáciou členov BNS.

- 40 Nakoniec žalobcovia tvrdia, že pokiaľ by za okolností daného prípadu bol prijatý záver, že žaloba je neprípustná zo samotného dôvodu normatívnej povahy predmetného aktu Spoločenstva, bola by im odoprená súdna ochrana len preto, že predmetné nariadenie sa týka tiež iných osôb, ktoré sa nenachádzajú v rovnakej osobitnej situácii ako žalobcovia. Toto by bolo v rozpore so znením a účelom článku 230 štvrtým odsekom ES (pozri v tomto smere už citované návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Lenz k rozsudku Codorniu/Rada, body 25 a nasl.).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 41 Podľa článku 111 rokovacieho poriadku, ak je zrejmé, že návrh je nie je prípustný, Súd prvého stupňa môže bez ďalšieho konania vo veci rozhodnúť odôvodneným uznesením.
- 42 Súd prvého stupňa usudzuje, že sa s touto vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu a nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania.
- 43 Opakovane bolo rozhodnuté v tom zmysle, že všeobecne záväzný akt, akým je nariadenie, sa môže za určitých okolností individuálne týkať určitých fyzických alebo právnických osôb, čo mu dáva vo vzťahu k nim povahu rozhodnutia. Takým je aj prípad, ak sa predmetný akt týka fyzickej alebo právnickej osoby z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ňu charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ju individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (pozri rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný, bod 36 a uvedenú judikatúru).

- 44 Podľa ustálenej judikatúry, žaloba podaná, ako v tomto prípade, združením môže byť prípustná, ak malo toto združenie účasť na postupe vedúcom k prijatiu napadnutého aktu, najmenej v troch prípadoch: ak mu ustanovenie právneho predpisu výslovne priznáva viaceré oprávnenia procesnej povahy, ak je samotné združenie individualizované z dôvodu zásahu do jeho vlastných záujmov ako združenia, najmä preto, že jeho postavenie vyjednávača bolo ovplyvnené napadnutým aktom, alebo ak združenie reprezentuje záujmy podnikov, ktoré majú aktívnu legitimáciu (vyššie citované uznesenia Súdu prvého stupňa Federolio/Komisia, bod 61; z 8. decembra 1998, ANB a i./Rada, T-38/98, Zb. s. II-4191, bod 25 a Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citované, bod 47).
- 45 V danom prípade BNS nemôže uplatňovať žiadnu z týchto troch situácií na odôvodnenie svojej aktívnej legitimácie na konanie o zrušenie napadnutého ustanovenia.
- 46 Na úvod je nevyhnutné konštatovať, že žalobcovia sa nedovoľávajú žiadneho práva procesnej povahy, ktoré by právny poriadok Spoločenstva priznával BNS a ktoré by okrem toho bolo dotknuté napadnutým ustanovením.
- 47 Pokiaľ ide o úlohu, ktorú BNS zohralo voči Parlamentu a Komisii, je pravdou, že zásah do postavenia vyjednávača prináležiaceho združeniu, ktoré malo účasť na postupe vedúcom k prijatiu napadnutého aktu, môže ovplyvniť špecifické záujmy tohto združenia (pozri v tomto smere rozsudky Súdneho dvora z 2. februára 1988, Van der Kooy a i./Komisia, 67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, body 21 až 24 a z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, body 28 až 30), avšak postavenie vyjednávača, ktoré prináležalo združeniu, musí byť jasne

vymedzené a úzko spojené so samotným predmetom príslušného aktu (rozsudok Súdneho dvora z 23. mája 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, C-106/98 P, Zb. s. I-3659, bod 45).

48 V danom prípade však žalobcovia nepreukázali, že BNS zaujímal jasne vymedzené postavenie vyjednávača úzko spojené s predmetom napadnutého ustanovenia a ani že toto postavenie bolo prijatím predmetného ustanovenia negatívne ovplyvnené.

49 Obyčajné poskytnutie informácií inštitúciám Spoločenstva počas legislatívneho postupu vedúceho k prijatiu nariadenia č. 1774/2002, najmä počas schôdzí medzi BNS a týmito inštitúciami, nepostačuje na to, aby bolo preukázané, že napadnuté ustanovenie ovplyvnilo jasne vymedzené postavenie BNS ako vyjednávača. Toto poskytnutie informácií môže nanajvýš preukazovať účasť BNS na procese vypracovania nariadenia obsahujúceho napadnuté ustanovenie. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že sa osoba takým alebo onakým spôsobom zúčastnila na postupe vedúcom k prijatiu aktu Spoločenstva, individualizuje túto osobu vo vzťahu k predmetnému aktu, iba ak jej použiteľná právna úprava Spoločenstva priznáva určité procesné záruky (uznesenie Súdu prvého stupňa z 9. augusta 1995, Greenpeace a i./Komisia, T-583/93, Zb. s. II-2205, bod 56 a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. januára 2002, Rica Foods/Komisia, T-47/00, Zb. s. II-113, bod 55). Tomu však tak v tomto prípade nie je.

50 Ani nepopierateľná skutočnosť, že BNS bolo partnerom nemeckých orgánov, nemôže preukázať zásah do postavenia vyjednávača. V skutočnosti, postavenie BNS ako partnera, najmä čo sa týka toho, že bolo vyzvané na predloženie stanoviska k prechodným opatreniam uvádzaným v nariadení č. 1774/2002, preukazuje výlučne fakt, že nemecké orgány považovali za vhodné pribrať ho, v miere, ktorú nie je možné určiť, k formulovaniu stanoviska nemeckých orgánov prezentovaného v rámci Rady počas prijímania nariadenia obsahujúceho napadnuté ustanovenia.

Preto nie je preukázané, že napadnuté uznesenie ovplyvnilo postavenie BNS ako vyjednávača (pozri v tomto smere uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. júla 2000, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France a i./Rada, T-268/99, Zb. s. II-2893, bod 55).

51 Tvrdenia uvádzané žalobcami tiež nepreukazujú aktívnu legitimáciu druhého žalobcu, alebo ktoréhokoľvek iného člena BNS.

52 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého sú členovia BNS osobne dotknutí napadnutým ustanovením z dôvodu, že nariadenie č. 1774/2002 bolo prijaté po tom, čo sa určití jeho členovia podrobili inšpekcii pracoviskami Komisie v septembri 2001, stačí odkázať na to, čo je uvedené v bode 48 vyššie. V danom prípade žiadne ustanovenie právneho poriadku Spoločenstva neukladá Parlamentu a Rade povinnosť postupovať pri prijatí nariadenia č. 1774/2002 postupom, v rámci ktorého by členom BNS boli priznané procesné záruky. Za týchto okolností kontroly realizované Komisiou u niektorých členov BNS nemali za následok individualizáciu týchto členov vo vzťahu k napadnutému ustanoveniu.

53 Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého sa napadnuté ustanovenie členov BNS osobne týka, pretože sú obzvlášť závažne dotknutí týmto ustanovením, je potrebné poznamenať, že podľa ustálenej judikatúry, skutočnosť, že určité subjekty sú aktom ekonomicky viac dotknuté ako iné, nepostačuje na vyvodenie záveru, že sa ich tento

akt osobne týka (uznesenia Súdu prvého stupňa Van Parys a i./Komisia, už citované, bod 50 a z 24. januára 2001, Iberotam a i./Komisia, T-112/00 a T-122/00, Zb. s. II-97, bod 70).

54 Okrem toho skutočnosť, že členovia BNS majú povinnosť zastaviť samostatnú hospodársku činnosť, ktorú vykonávajú na základe vnútroštátnych povolení, nie je takej povahy, ktorá by ich individualizovala v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Žalobcovia nepreukazujú a ani netvrdia, že takéto povolenie môže byť udelené iba terajším členom BNS. Rovnako nepreukazujú a ani netvrdia, že takéto samostatná hospodárska činnosť nemôže byť vykonávaná hospodárskym subjektom v inom členskom štáte. Za týchto okolností sa členovia BNS nachádzajú v situácii porovnateľnej so situáciou každého iného subjektu, ktorý by v súčasnosti, alebo budúcnosti mohol vykonávať činnosť obdobnú ich činnosti (pozri v tomto smere uznesenie Súdu prvého stupňa zo 6. mája 2003, DOW AgroSciences/Parlament a Rada, T-45/02, Zb. s. II-1973, bod 43 a tam uvedenú judikatúru).

55 Okrem toho, je ešte potrebné poznamenať, že v rozpore s tým, čo uvádzajú žalobcovia, skutočnosť, že Parlament, Rada a Komisia boli informovaní o osobitnej situácii členov BNS, by individualizovala týchto členov, len pokiaľ by existovalo ustanovenie právneho poriadku Spoločenstva zaväzujúce autorov nariadenia č. 1774/2002 zobrať do úvahy takúto osobitnú situáciu (pozri v tomto smere rozsudok Súdneho dvora zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, Zb. s. 207, body 21 a 28). Ani článok 152 ods. 4 písm. b) ES, na základe ktorého bolo prijaté nariadenie č. 1774/2002, ani žiadne iné ustanovenie právneho poriadku Spoločenstva neukladá autorom tohto nariadenia povinnosť zobrať do úvahy osobitnú situáciu podnikov, ako sú členovia BNS, pri prijímaní nariadení v oblasti verejného zdravia. Za týchto okolností, skutočnosť, že inštitúcie, ktoré sa zúčastňovali na vypracovaní nariadenia obsahujúceho napadnuté ustanovenie, mali

informácie o situácii členov BNS, nemôže týchto individualizovať vzhľadom na predmetné ustanovenie.

- 56 Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého osobitná situácia členov BNS vyplýva zo skutočnosti, že prechodné ustanovenia uvedené v napadnutom ustanovení sa ich špecificky týkajú, postačuje poznamenať, že napadnuté ustanovenie uvádza, že prechodné ustanovenia je možné zaviesť v prípade, keď sú v členských štátoch ešte pred uplatňovaním nariadenia č. 1774/2002 zavedené vhodné systémy kontroly. Zo samotného slovného znenia napadnutého ustanovenia vyplýva, že kritérium prijatia prechodných ustanovení je objektívne a že členovia BNS môžu byť dotknutí iba ako hospodárske subjekty podriadené príslušným systémom kontroly. Nič v znení tohto ustanovenia teda nenasvedčuje tomu, že možnosť prijať prechodné opatrenia sa týka výslovne členov BNS (rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2000, ACAV a i./ Rada, T-138/98, Zb. s. II-341, bod 64 a tam uvedená judikatúra). Za týchto okolností nie je relevantná skutočnosť, že členovia určitého pracoviska Komisie vykonali po prijatí napadnutého ustanovenia u niektorých členov BNS informačnú návštevu týkajúcu sa použitia kuchynského odpadu vo výkrme hospodárskych zvierat.
- 57 Nakoniec, hoci je pravda, že podmienky osobnej dotknutosti treba vykladať v zmysle zásady účinnej súdnej ochrany, berúc do úvahy rozličné okolnosti, ktoré môžu individualizovať žalobcu, takýto výklad však nemôže viesť k vylúčeniu predmetnej podmienky, ktorú výslovne uvádza Zmluva ES, bez toho, aby súdy Spoločenstva prekročili právomoc, ktorú im dáva Zmluva (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný, bod 44).
- 58 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté ustanovenie sa žiadneho zo žalobcov netýka osobne v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

- 59 Z toho vyplýva, že táto žaloba musí byť zamietnutá ako zjavne neprípustná bez toho, aby bolo potrebné skúmať ďalšie dôvody neprípustnosti.

O návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania

- 60 Keďže táto žaloba musí byť vyhlásená za zjavne neprípustnú, nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobcov, ktoré podali Landwirtschaftskammer Vorarlberg a páni Wohlgenannt a Taferner.

O trovách

- 61 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je v súlade s návrhmi žalovaných opodstatnené rozhodnúť, že znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalovaným.

- 62 Podľa článku 87 ods. 4 a 6 rokovacieho poriadku, Komisia, Landwirtschafts-kammer Vorarlberg, ako aj páni Wohlgenannt a Taferner znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

nariadil:

1. **Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.**
2. **Nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré podali Landwirtschaftskammer Vorarlberg a páni Wohlgenannt a Taferner.**
3. **Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu a Rade.**
4. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**
5. **Landwirtschaftskammer Vorarlberg, ako aj páni Wohlgenannt a Taferner, ktorí podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 10. mája 2004

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung